

Ministerstwo Sprawiedliwości

Sekretarz Stanu
Arkadiusz Myrcha

BK-VII.0520.420.2026
Warszawa, 16 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

uprzejmie przekazuję odpowiedź na interpelację nr **19047** Pana Posła Marka Gróbarczyka, Dariusza Mateckiego, Artura Szałabawka, w sprawie *rażących naruszeń przepisów Kodeksu postępowania karnego, prowadzenia postępowania sprawdzającego z naruszeniem ustawowych ograniczeń (art. 307 K.p.k.) oraz wadliwego delegowania kompetencji procesowych organów ścigania*, przygotowane przez Prokuraturę Krajową, zgodnie z właściwością.

Wyjaśniam, że pytania zawarte w interpelacji zostały postawione na kanwie postępowania przygotowawczego o sygn. 2009-1.Ds.39.2026 Prokuratury Regionalnej w Szczecinie.

Przedstawiona w interpelacji ocena działań prokuratora opiera się na utożsamianiu czynności sprawdzających, o których mowa w art. 307 k.p.k. z prowadzeniem właściwego postępowania dowodowego, mimo że są to odrębne instytucje procesowe, różniące się zarówno celem, jak i dopuszczalnym zakresem podejmowanych czynności. Czynności prowadzone przed wszczęciem śledztwa miały na celu ustalenie czy informacje przedstawione w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa oraz kolejnych jego uzupełnieniach, uzasadniają podejrzenie popełnienia przestępstwa w stopniu wymaganym do wydania postanowienia o wszczęciu śledztwa.

Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających w trybie art. 307 k.p.k., mających na celu kompleksową weryfikację zawartych w zawiadomieniach informacji, jak również po

analizie zgromadzonego materiału, w dniu 1 lipca 2026 r. wydano postanowienie o wszczęciu śledztwa w sprawie czynu kwalifikowanego z art. 296 § 1 i 3 k.k.

Ad. 1

Nie znajduje podstaw teza postawiona w interpelacji, jakoby w ramach czynności sprawdzających prowadzono postępowanie dowodowe, zmierzające do definitywnego ustalenia zamiaru określonych osób lub przesądzenia, czy ich zachowania mieściły się w granicach dopuszczalnego ryzyka gospodarczego. Podstawę podejmowanych czynności stanowił art. 307 § 1 k.p.k., zgodnie z którym możliwe jest uzupełnienie danych zawartych w zawiadomieniu o przestępstwie albo sprawdzenie przedstawionych w nim faktów, w zakresie koniecznym do podjęcia decyzji w przedmiocie wszczęcia postępowania.

Przepis art. 307 § 2 k.p.k. zakazuje przeprowadzania na tym etapie dowodu z opinii biegłego oraz z określonymi w ustawie wyjątkami, czynności wymagających spisania protokołu. Zakazu tego w omawianej sprawie nie naruszono. W ramach postępowania sprawdzającego nie został przeprowadzony dowód z opinii biegłego, ani też nie powoływano się na konieczność uzyskania takiego dowodu. Użyte w odpowiedzi na wcześniejszą interpelację Pośła Marka Gróbarczyka sformułowanie dotyczące potrzeby oceny, czy określone decyzje noszą znamiona czynu zabronionego, czy też mieszczą się w granicach dopuszczalnego ryzyka gospodarczego, odnosiło się do celu wstępnej weryfikacji materiału, a nie do przeprowadzenia kompletnego postępowania dowodowego, dotyczącego wszystkich znamion strony podmiotowej i przedmiotowej czynu.

Należy rozróżnić wstępną ocenę informacji zawartych w zawiadomieniu konieczną dla ustalenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, od procesowego udowodnienia zamiaru sprawcy, wysokości szkody, prawdziwości ekonomicznej określonych decyzji, czy przekroczenia granic dopuszczalnego ryzyka gospodarczego. Te ostatnie ustalenia, jeżeli wymagają wiadomości specjalnych, dokonywane są już w ramach wszczętego postępowania przygotowawczego z wykorzystaniem środków dowodowych przewidzianych w przepisach k.p.k., w tym, w razie potrzeby, również opinii biegłego/biegłych.

Ad. 2

Zlecenie Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu wykonania określonych czynności nie oznacza przeniesienia na ten organ kompetencji prokuratora jako gospodarza postępowania.

Centralne Biuro Antykorupcyjne jest ustawowo uprawnione do wykonywania czynności analityczno-informacyjnych dotyczących między innymi, działalności godzącej w interesy ekonomiczne państwa, a ponadto wykonuje czynności na polecenie prokuratora w zakresie określonym przepisami k.p.k. - funkcjonariuszom Centralnego Biura Antykorupcyjnego w zakresie właściwości biura przysługują uprawnienia procesowe Policji.

Decyzje dotyczące kierunku omawianego postępowania podejmował prokurator Prokuratury Regionalnej w Szczecinie Bartłomiej Przyłucki, prowadzący i nadzorujący sprawę o sygn. 2009-1.Ds.39.2026 Prokuratury Regionalnej w Szczecinie, w ramach przysługujących mu uprawnień.

Ad. 3

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 308 k.p.k., istnieje możliwość podjęcia, jeszcze przed formalnym wszczęciem postępowania, procesowych czynności zabezpieczających, wyłącznie w przypadku niecierpiącym zwłoki i w granicach koniecznych dla zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa przed ich utratą, zniekształceniem lub zniszczeniem.

Nie jest to regulacja ustanawiająca bezwzględny obowiązek natychmiastowego zabezpieczenia każdego potencjalnego źródła dowodowego wymienionego przez osobę zawiadamiającą. Zastosowanie art. 308 k.p.k. wymaga każdorazowej oceny, czy w odniesieniu do konkretnego dowodu istnieje rzeczywiste ryzyko jego utraty, zniekształcenia lub zniszczenia, a także czy sytuacja ma charakter niecierpiący zwłoki. Sama cyfrowa postać określonych informacji nie przesądza jeszcze o wystąpieniu takich przestanków.

Czynności dowodowe, w tym dotyczące zabezpieczenia materiału, mogą być podejmowane z udziałem biegłych, co nie oznacza uzależnienia decyzji o zabezpieczeniu dowodu od uprzedniego dopuszczenia dowodu z opinii biegłego. Należy bowiem odróżnić ocenę procesowej potrzeby zabezpieczenia określonych danych i nośników, techniczne przeprowadzenie czynności zmierzającej do ich zabezpieczenia i późniejszą

specjalistyczną analizę zabezpieczonych danych. Są to odrębne etapy postępowania. Udział biegłego może być konieczny (ale nie musi) przede wszystkim na etapie technicznego pozyskiwania lub późniejszej analizy materiału cyfrowego, jeżeli charakter danych wymaga wiadomości specjalnych. Decyzja procesowa, co do potrzeby zabezpieczenia materiału należy do organu prowadzącego postępowanie. Oceny takiej dokonuje się przy uwzględnieniu rodzaju danych, sposobu ich przechowywania, możliwości ich uzyskania w dalszym toku postępowania oraz rzeczywistego ryzyka ich utraty albo modyfikacji.

Wyjaśniam, że sposób sformułowania pytania nr 3 interpelacji w istocie wykracza poza funkcje interpelacji poselskiej i zmierza do uzyskania szczegółowego uzasadnienia konkretnych decyzji procesowych oraz swoistego rozliczenia organu prowadzącego postępowanie, dlaczego określone czynności zostały, bądź nie, przeprowadzone w określonym trybie i czasie. Tego rodzaju oczekiwania prowadzą do niedopuszczalnego zacierania granicy pomiędzy parlamentarnym prawem do uzyskania informacji, a ingerencją w sferę zastrzeżoną przez Kodeks postępowania karnego dla organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze. Interpelacja nie stanowi bowiem środka procesowego służącego kontroli zasadności poszczególnych decyzji prokuratora ani instrumentu pozwalającego na żądanie ujawnienia przyjętej taktyki śledczej, planowanych czynności, kolejności zabezpieczenia materiału dowodowego, czy motywów odstąpienia od określonej czynności na danym etapie postępowania. Przyjęcie odmiennego stanowiska prowadziłoby w praktyce do sytuacji, w której organ prowadzący śledztwo byłby zobowiązany do bieżącego tłumaczenia się, poza sytuacjami przewidzianymi w k.p.k., mechanizmami kontroli procesowej i nadzoru, z każdej podjętej decyzji dotyczącej sposobu prowadzenia konkretnego postępowania. Tak szerokiego zakresu uprawnień kontrolnych nie sposób wyprowadzić z samego prawa do wniesienia interpelacji, zwłaszcza gdy żądane informacje dotyczą postępowania pozostającego w toku, a ich ujawnienie może pozostawać w sprzeczności z jego dobrem.

Ad. 4

W toku postępowania o sygnaturze 2009-1.Ds.39.2026 Prokuratury Regionalnej w Szczecinie nie doszło do żadnych uchybień formalno-procesowych, które uzasadniałyby objęcie tej sprawy szczególnym nadzorem przez Prokuratora Generalnego. Przebieg

postępowania, w tym terminowość oraz prawidłowość podejmowanych czynności, pozostaje przedmiotem bieżącego nadzoru służbowego właściwych przełożonych – referenta sprawy i jest on wystarczający dla zapewnienia prawidłowego biegu śledztwa.

Z wyrazami szacunku

Arkadiusz Myrcha
Sekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/